

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

De Voto, & Voti dispensatione. Cap. xi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Autoritate Papæ remitti non possunt. conc.
Trid. in decis. super eod. 12. &c in Bull. c. 112.
& 114. & quod teneantur fidei professio-
nem emittere, fuit etiam super. eod. cap. 12.
28. & 30. Sacra congreg. decisum, sub tit. Vercellen.
& Cremonen. & ubique dubitatur, an

juramentum sit licitum, vel illicitum, & id-
em servandum, vel non servandum, ad Pa-
pam, & forum ecclesiasticum tantum co-
gnitio spectat, c. venerabilem, circ. a. si. & ibi
Inn. n. 6. & Abb. n. 12. de elect. & hæc brevi-
ter de juramentis mihi dixisse sufficiat.

DE VOTO, ET VOTI DISPENSATIONE.

Cap. XI.

S V M M A R I V M.

- 1 Votum, quid sit.
- 2 Votorum plures sunt species.
- 3 Votum necessitatis, est illud, quod quis in baptismō emittit.
- 4 Votum voluntatis, est illud, quod quis re-
luntariē emittit.
- 5 Votum voluntarium est duplex, solemne,
& simplex.
- 6 Votum simplex est duplex, tacitum, vel ex-
pressum.
- 7 Votum, iuramentum, pactum, consuetudo,
& lex, quando servari non debe-
ant.
- 8 Votum, ut sit validum, considerata tantum-
modo persona voventis, tria requiriun-
tur.
- 9 Votum vovere non potest Episcopus, per
quod vinculum, inter ipsum & suam
Ecclesiam dissolvatur.
- 10 Vovere non potest monachus sine consensu
sui Abbatis.
- 11 Votum peregrinationis, clericus secularis
sine consensu suo Episcopi emittere non
potest.
- 12 Vir, & uxor, qua vovere non possint.
- 13 Impuberes, quando validè vovere possint,
vel non possint.
- 14 Vovere non potest servus quidquam, que
servitum domini minuatur.
- 15 Voto nemo potest se firmiter obligare in
hunc, in quibus alteri subiicitur, sine
illius consensu.
- 16 Vota sub pena peccati mortali sunt ser-
vanda, & quamprimum etiam im-
plenda.
- 17 Votum metu factum, quando non obli-
get.
- 18 Matrimonium metu factum non te-
net.
- 19 Puella meticulose monasterium ingressa,
cum habitus ante legitimam etatem
professionis gestatione, potest exire, &
habitum dimittere.
- 20 Votum factum in minori etate, non obli-
get adveniente pubertate. nisi ratifi-
cetur expresse.
- 21 Votum irritare possunt y, in quorum po-
testate voventes existunt.
- 22 Obligatio semel extincta, nunquam re-
vinscit.

§ 3. 2. Vota

- 23 Vota necessitatis irritari, aut commutari non possunt.
- 24 Votum propria auctoritate, in melius potest commutari.
- 25 Voti commutatio in aquale opus ex aliqua causa rationabili, & cum superioris auctoritate fieri debet.
- 26 Voti commutatio fieri debet habita ratione loci, temporis, & aliorum.
- 27 Voti commutatio quando expensarum itineris ratio est habenda, expense & labores in eundo tantum, non redundo sunt considerande.
- 28 Votum factum intuitu certae personae, vel loci commutari potest.
- 29 Legatum ad unum usum factum, regulariter Episcopus commutare non potest.
- 30 Missarum celebrandarum numerus quando, & quomodo reduci possit.
- 31 Commemoratio defunctorum in reductionem Missarum semper facienda.
- 32 Missarum celebrandarum numerus ab Episcopis, non autem ab inferioribus, reduci potest.
- 33 Missarum reducere, de quibus fieri possit.
- 34 Commutatio voluntatis defuncti super relictis ad usus pios ab inferiore Papa fieri non potest.
- 35 Dispensare an possint Episcopi contra confirmationem beneficij.
- 36 Missarum reducere difficulter permittitur, quam reducere elemosynarum, & anniversariorum.
- 37 Missarum numerus pro quibus legatum ad illas celebrandas rō sufficit, reduci potest.
- 38 Commemorationibus pro animabus defunctorum faciendis, quomodo satisficeri possit.
- 39 Missarum reductiones inde bitem obtinentes, sartum committunt.
- 40 Restitutio Missarum injustè redditarum, quomodo fieri debeat.
- 41 Restitutio est in pristinum statum reposicio.
- 42 Actus contra legem gestus, est nullus;
- 43 Missarum onera beneficijs imposta, quomodo probari possint.
- 44 Restitutio adversus prescriptionem quadrangulariam Ecclesia datur.
- 45 Alleganti, onus probandi incumbit.
- 46 Missa, ob tenuitatem fructuum beneficiorum, an sint reducenda.
- 47 Testatoris dispositio ad plium usum facta, pro lege est servanda.
- 48 Legata pecunia ad certum usum plium, quando Episcopus possit testatoris voluntatem commutare.
- 49 Commutare quando possit Episcopus legatum speciale, ecclesia factum.
- 50 Commutare quando possit Episcopus legatum pecuniae, factum pro construendo monasterio.
- 51 Commutare quando possit Episcopus legatum factum pro fundanda ecclesia, vel oratorio in certo loco.
- 52 Commutari, quando possit per Episcopum legatum, ad certum usum plium factum.
- 53 Dispensare potest Episcopus ab omnibus votis, in quibus non est ei facultas prohibita.
- 54 Dispensare non possunt Episcopi super quinque votis.
- 55 Dispensare non potest Episcopus super votis solemniter emisso, per sacri ordinis susceptionem,
- 56 Dispensare potest Papa, ut de monacho non monachum faciat.
- 57 Monachus ex dispensatione apostoli uxorem duxit, & filiam suscepit, que in regno successit.

Seba-

- 58 Sebastiani Portugallia Regis mors.
 59 Regno Portugallia vacante prætendentes plures.
 60 Philippus secundus Hispaniarum Rex, possessionem regni portugallia nactus fuit.
 61 Ducis Giclosa mors in prælio.
 62 Milites ordinis S. Ioannis Hierosolymitanorum tria vota substantialia emitunt.
 63 Dispensatum fuit Apostolica auctoritate cum fratre ordinis Hierosolymit. ut pro publica utilitate matrimonium contrahere posset.
- 64 Frater ordinis Capuccinorum ob publicam utilitatem, ex sede Apostolica facultate dux exercitus efficitur.
 65 Monachus causa majoris, & melioris boni, à Papa eximi potest à voto religiosus.
 66 Voti dispensatio, ut sit legitima, requiritur non solum spiritualis potestas, sed etiam iusta, & necessaria causa.
 67 Voti vinculum, à vinculo juramenti non differt.
 68 Dispensandi à voto causa, qua sint.

Voto † plures obligantur, & quia voti vinculum, à vinculo juramenti non differt, ut infra demonstrabitur, post juramentum de quo feci, ad præcedētia continuando, nunc de voto est agendum. Votum autem est alicujus rei licet facienda, vel non facienda, cum deliberatione animi Deo facta pollicitatio. Hostien. in sum. de vot. & voti redempt. n. 1. & Bart. in repet. l. 1. n. 67. C. de sacro sanct. Eccles. Votorum plures sunt species, plures vovere possunt: pluribus ex casibus votum emitti, irritari, redimi, commutari, & dispensari potest, ut per Host. in sum. eod. tit. Votorum species sunt duæ, unum est necessitatis, & est illud, quod quis promittit in baptismo, ut abrenūciat latanæ, & pompis ejus, tenere fidem, servare decalogum, & alia, sine quibus homo salvati non potest. c. primum, & c. parvuli, de consecr. dist. 4. & Host. eod. tit. n. 2. Alterum est voto † voluntatis, & dicitur illud, quod quis voluntariè emitit, & ad quod quis ante voto non tenebatur, sed post voto astringitur, & sunt ea,

de quibus psal. 75. vovete, & reddite domino Deo vestro, & c. magnè de vot. & voti redemp.

Voluntarium † votum est duplex: alterum quidem solemne, & alterum simplex. Navar. de secun. præcep. c. 12. nu. 32. vers. 13. Solemne est, quod solennizatur per susceptionem sancti ordinis, aut per professionem expressam, vel tacitè factam alicui de religionibus per sedem Apostolicam approbat. cap. 1. de vot. in c. Simplex † votum est duplex, tacitum, vel expressum, tacitum quod sola mente deo fit, expressum, ubi verba, aut scriptura accedit. Sot. in 4. sent. dist. 38. q. 1. art. 1. vers. ad solutionem. & Graff. deci. aur. c. 2. 1. n. 9. par. 1. lib. 2. ubicunque enim † vovens, vel promittens aliquid facere, quo facto, salus spiritualis, vel corporalis amitteretur, vel peccatum mortale incurreretur, non est votum servandum, neque juramentum, neque pactum, neque consuetudo, neque lex, neque præceptum, neque aliquod aliud vinculum fraternitatis cap. inter cetera. cap. fin. 5. & unde datur. 12. quæst.

quest. 4. c. quando de jurejur. & Graff. c.
21. num. 7.

⁸ Ad voti validitatem f considerata tantummodo persona voventis, tria requiruntur, videlicet, rationis deliberatio, propositum voluntatis, & promissio, in qua voti ratio perficitur, quæ tria non multa¹² indigent deliberatione, sed subito fieri possunt. Sylvest. in verb. juramentum, 4. n. 9. quem sequitur, Graff. eod. cap. num. 2. sed non omnes habent potestatem vovendi, quia sex genera personarum vovere non possunt.

⁹ Primo, f Episcopus votum, per quod vineulum inter ipsum, & suam Ecclesiam contractum dissolvatur, emittere prohibetur, nec etiam aliud, per quod ecclesiæ sua graviter præjudicetur, unde votum peregrinationis, per quod diu ab ecclesia sua abesse deberet, sine licentia Papæ emittere non potest, cap. nisi cum pridem, in fin. de renunciat. cap. sicut nostris, & ibi glo. in verb. in damnum, de jurejur. cap. magna, de vot. redem. & cap. licet, de regul. emittere tamen potest votum abstinentiae, & eleemosyæ, ac omne votum, per quod¹³ bonum præbeat exemplum, d. c. magna, Host. in summ. de vot. §. quis vovere possit num. 7. & Graff. decis. aur. cap. 12. nu. 13. par. 2. lib. 2.

¹⁰ Secundo, f monacho non licet vovere sine consensu sui Abbatis, & si voverit irritandum erit, cap. voto. 20. quest. 4. & S. Th. 2. 2. quest. 88. artic. 8. similiter nec Abbates sine consensu suorum superiorum, Abb. in cap. scripture, in fin. de vot.

¹¹ Tertio, f nec clericus lecularis votum peregrinationis sine sui Episcopi consensu emittere potest, sed votum continentiae, & religionis eidem emitterelicet, cap. due

funt. 19. quest. 2. cap. non oportet, de conser. dist. 5. Innoc. in cap. scripture, num. 3. & ibi Abb. num. 9. de vot. præstern, si habet beneficium, quod personalem residentiam requirat, cap. admonet, ubi etiam glo. in verb. in consulto de renunc.

¹² Quartò, f vir, & uxor non possunt vere abstinentiam, vel peregrinationem, unus sine consensu alterius, excepto voto peregrinationis ultramarinae, quod viri, & mulieres altero invito, si sunt potentes, facere possunt, Innoc. in d. cap. scripture, n. 3. vers. vir autem, & ibi Abb. num. 8.

¹³ Quinto, f vovere validè non possunt impuberes sine tutoris, vel patris auctoritate, cap. 1. & 2. 20. quest. 2. nec pubes filius familias, excepto voto religionis, quod liberè emittere potest, sine consensu patris, Hostiens. in sum. §. si quis vovere. num. 7. vers. sed nunquid, de vot. sed ad professionem enattendam, hodie non sufficit pubertas, quia religionem nemo profiteri potest ante annum decimum sextum compleatum. Conc. Trident. cap. de reg. & monia. sess. 25.

¹⁴ Sexto, f nec servus vovere potest, quicquam, quo miseratur servitium domini, cap. si servus § 4. dist. cap. mulieres, & cap. relatum, de sentent. excomm. & Innoc. in dicto cap. scripture, num. 3. & nemo potest sper votum f se firmiter obligare in his, in quibus alteri subjicitur, sine consensu sui superioris. Num. cap. 30 Quod autem non possit quis per promissionem se firmiter obligare ad id, quod est in potestate alterius, sed ad id tantum, quod est in sua potestate, quoniam. qui est subjectus alteri, quantum ad ea, in quibus est subjectus, non potest facere, quod vult, sed dependet à voluntate alterius, quapropter ea ratione

tatione vovere non possit, tenet S. Th. d. q. 88. art. 8.

16 Vota, sub pena peccati mortalis sunt servanda, & quamprimum etiam implenda, S. Thom. ead quest. 88. art. 3. & in propriis terminis, Sot. de iust. & jur. lib. 7. q. 2. art. 1. Votum autem non adimplere est contra Dei charitatem, & in genere peccatorum mortalium, Graff. decis. aur. 17 fr. eod. cap. 22. sed votum f. metu factum, ad quod minus quis compellatur, non obligat voventem, si talis sit metus, qui in constantem virum cadere possit, quod boni viri arbitrio est remittendum, h. interpositas, in verb. cruciatum, ff. ex qui, cum major. Abb. in cap. cum virum, num. 8. de regul. glori. in cap. cum dilectus, in ver. metus mortu. de his, que vi met. re. ca. & major metus cadit in feminam, quam in virum propter fragilitatem sexus, gloss. in cap. cum locum, in ver. metus, & ibi Abb. de spons. & Paril. conf. 26. num. 22. 64. lib. 3.

18 Nec f. matrimonium metu contractum tenet, dicto cap. cum locum, c. requisivit, & cap. gemma eod. tit. de spons. Ideo puella meticulose f. monasterium ingressa cum habitus susceptione, & ante legitimam aetatem professionis gestatione potest exire, 23 & habitum dimittere, quia cum habitus probationis, qui defertur ante professionis emissionem, sit distinctus ab habitu professionis, per illius gestationem non inducitur aliqua ratificatio, quia ad hoc ut factum f. in minore aetate obliget, adveniente pubertate, requiritur, ut ratificetur expressè, vel saltem perseveret per totum annum decimum sextum, à Conc. Trid. prescriptum, ut in dicto cap. 15 & per Ab. in cap. significatum, num. 5. de reg. & quan-

tocunque tempore quis gestaverit habitum probationis patenter distinctum ab habitu professionis, non censetur emittere professionem, nec obligatur religione in genere, neq; in specie, sed potest redire ad seculum. Innoc. Andr. in fin. Anch. n. 5. Abb. n. 3. vers. secundo casu, de reg. & Navat. conf. 25. num. 3. de vot. lib. 3.

Irritare votum f. est ipsum infringere, & cassare, ut amplius ligandi vim non habeat, & hoc possunt iij, in quorum potestate sunt voventes, ut pater, & eo deficiente mater, si est nutrix filiorum, & ipsi tutores, velecuratores, maritus, dominus, Abbas, &c. alii Praelati religiosorum, in iis, in quibus voventes eis subjiciuntur, cap. puella, 20. q. 2. ca. manifestum, c. noluit, 35. quest. 5. pro quibus canones irritarunt, & semel legi. mè irrita, semper irrita manerit, nec incipiunt obligare, postquam illi liberantur a subjectione irritantium, quia obligatio f. semel extinta nunquam reviviscit, Sylve. qui hanc dicit communem, in ver. religio. 2. quest. 15. vers. sed si impubes, & ver. votum, 4. quest. 2. vers. quintum, & Graff. decis. au. cap. 29. per 101. part. 1. lib. 2.

19 Vota necessitatis, f. quae emituntur in baptizmali susceptione, nec irritari, neque commutari possunt, ut in ea sunt quedam, junct. gloss. in ver. debemus 17. quest. 1. Nā commutatio voti, vel redemptio exigit, ut id, in quod votum est commutandum, aut reducendum, æquè bonum sit, aut melius, quam id, quod vovit. Navat. in Manual. cap. 12. num. 63. Propria f. auctoritate in melius votum commutari potest, quia propositum, aut promissum infringere non creditur, qui illud in melius

com-

commutat, cap. per venit de jure juran. Cajet. 2. 2. quest. 88. art. 12, & Graff. c. 30. par. 1. lib. 1. n. 1. Et quæcunque vota simplicia in saeculo facta, sive personalia, sive realia, ingressu religionis extingui censentur. S. Thom. 2. 2. q. 88. art. 1.

25 Commutatio † voti in æquale opus fieri debet ex aliqua causa rationabili, & cum superioris auctoritate, c. 1. x. de vot. & vot. redempt. & Cajet. 1. 2. quest. 88. art. 12. quæ auctoritas requiritur etiam, quando dubitatur, an in æquale, vel melius commutetur, Sot. lib. 5. quest. 4. art. 3, & Graff. eadem quæstione 30. num. 6. In voti commutatione † locus, tempus, labor, sumptus in itinere faciendi, præter illos, quos domi suæ fecisset, corporis afflictio, & alia similia sunt subtiliter consideranda, ut in æquipollens possint comutari.

2 Quando † verò Jubilæi, aut privilegiorum vigore commutatio fieri potest, confessarius ad expensas, & labores in eundo tantum, non autem in redeundo rationem habere debet, quia votens solum ire, non autem redire vovit, & his omnibus consideratis, confessarius debet in aliud pium opus dictas expensas, & labores commutare, & in tantam quantitatem pecuniae puellæ nupturæ, vel infabricam, aut restau rationem alicujus ecclesiæ, seu quid simile tradendam, convertere. Aut votum peregrinationis in aliud opus, in quo persona exercetur, & fatigetur, ut in operibus corporalibus pro aliqua fabrica ecclesiastica, vigiliis, orationibus, & jejuniiis. Ant. de Butt. in cap. magnæ, num. 6. de vot. & vot. redempt. & Graff. eod. cap. 30. n. 10.

28 Commutari † etiam potest votum factum intuitu certæ personæ, vel loci, vel de dando aliquid tali pauperi, vel tali ec-

clesiæ, quia est promissio facta Deo, S. Thom. 2. 2. quest. 88. & cum Deo satisfiat per commutationem in æquale auctoritate Episcopi, absque consensu illius personæ, vel ecclesiæ (dummmodo causa subiecta ex parte voyentis) fieri potest commutatio; Graff. d. c. 30. num. 12. & Navar. de red. Eccle. q. 1. mon. 60. num. 1. inquit, quod à Papa potest commutari, sed puto, & ab Episcopo commutari posse, de consensu voventis, cum tali loco, vel personæ, non sit jus quæsitum, quasi res devota sit sua, quia nec eis, nec aliquibꝝ pro eis acceptantibus, sed Deo sit facta pollicitatio. Graff. cap. 1. num. 11. & donans aliquid alicui, ut post aliquod tempus perveniat ad al quam ecclesiæ, potest illud onus remittere, donatario consentiente, non obstante quod ecclesiæ sit quæsita utilis actio, Bar. in l. qui Romæ, §. Flavij, nu. 1. & ibi Jes. qui hanc dicit esse comm: opin. n. 14. ff. de ver. obl. & Navar. eod. mon. 60. num. 2.

29 An autem † possit Episcopus legatum ad unum usum factum in aliū mutare. Regulariter non potest, sed requiritur sedis Apostolicæ auctoritas, Clem. quia continet, ubi etiam glo. in rer. sedis Apostolice, de relig. dom. Felln. in c. cum access. n. 17. in fin. de const. & ibi Dec. num. 11. Covat. in c. tua num. 7. de testam.

Verum, † cum in quibusdam ecclesiis sepe contingat, vel tam magnū Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum relictis impositum esse, ut illis singulis diebus à testatoribus praescriptis nequeat satisfieri, vel eleemosynam hujusmodi pro illis celebrandis adeo tenuem esse, ut non facilè inveniatur, qui velit huic muneri subjicere, unde depereunt pia testantium

stantium voluntates, & eorum conscientias, ad quos prædicta spectant, onerandi occasio datur; ideo sancta Tridentina synodus cupiens hæc ad pios usus relicta, quo plenius, & utilius potest impleri, facultatem dedit Episcopis, tñ in synodo dicecesana, itemq; Abbatibus, & Generalibus ordinum, ut in suis capitulis generalibus, & diligenter perspecta, possint pro sua conscientia in prædictis ecclesiis, quas hac provisione indigere cognoverint, statuere circa hæc, quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, atque ecclesiarum utilitatem viderint expedire, ita tamen, ut + eorum semper defunctorum commemoratio fiat, qui pro saecularum animarum salute legata ipsa ad pios usus reliquerunt, ut in cap. 4. de resor. sess. 25. & hic de pluribus dubitatur.

32 Primò, + an facultas Episcopis, Abbatibus, & ordinum Generalibus in præmissis concessa se extendat etiam ad inferiores, nempe Præpositos, Rectores, Priors, & alios collegiatarum aut aliarū ecclesiārum Superiorum. At cum sacrum concilium de inferioribus non loquatur, nec nos facultatem hujusmodi ad illos extendere debemus. Et quod inferiores in ea facultate, non comprehendantur, fait à sacra congregazione declaratum super eod. cap. 4. §. nec habere. vers. capitulu generalibus.

33 Secundò, dubitatur, + an dictum decreteretur, & procedat tam in Missis testamento, vellegato sine titulo beneficii ecclesiastici relictis, quam in illis, quæ ex fundatione, aut donatione ecclesie, seu altaris celebrari debent. Et, quamvis eadem ratio militare videatur, & ubi militat eadem ratio, idem jus statui debet; à verbis tamen Concili non est re-

cedendum, quod cum tantummodo disponat super onere Missarum, quæ ex variis defunctorum relictis in quibusdam ecclesiis sunt celebrandæ, & facultas sit restricta, ut ibi, statuere circa hæc, non possunt circa alia quidquam decernere, seu ordinare. Quod autem ex dicto decreto.

c. 4. non competit Episcopo facultas diminuendi onus à testatore impositum hæreditibus pro certis Missis, & anniversariis celebrandis, eleemosynisque erogandis pauperibus, neque in oneribus hæribus impositis beneficiatis in fundatione beneficiorum, etiam quod fructus beneficiorum non sufficient pro dictis oneribus supportandis, declaravit sacra congregatio.

c. 4. in decis. sub tit. Mediolan. & Rennaten. & nsehius in §. ex hoc decreto, & §.

34 nec habere. Cum enim + agatur de committitione voluntatis defunctorum mente fundatorum ad usus pios disponentium inferior Papâ, etiam si sit sancta sedis Apostolicæ legatus alterare non potest. cle. 2. ante med. & ibi gloss: in verb. sedis Apostolicae. 1. & Abb. n. 3. de relig. dom. Felin. in c. cum accessissent. n. 17. infin. de constit. & Graff. decis. aur. par. 1. l. 2. c. 53. n. 11.

Episcopi + enim non possunt dispensare contra constitutionem beneficii, vel ipsam immutare, aut contra eam venire, si ne contentu patroni, ita quod, si in institutione beneficii collatio est facienda presbytero, non potest Episcopus sine consentu patroni dispensare, ut non presbytero conferatur Innoc. in c. fix. de cler. non resid. & post. Ant. Abb. Imol & Dom. tenet Felin. in d. c. cum accessissent. n. 17. vers. & per hoc dictum, de const. de contentu tamen patronorum possunt ex proxime allegatis, & deductis novissime per

Tt

doctiss.

doctiss. Cost. in tract. de factis sci. & ignor
Cont. 2. dist. 27. sub num. 2. & seq. cùm
36 autem † nos possit Episcopus dispensare
contra constitutionem beneficij, multò
minus super reductione numeri Missa 40
rum, quæ ubi eleemosynæ Missæ, & anni-
versaria relictæ reperiuntur, habens pote-
statem reducendi, potius eleemosynas,
quam Missas, vel anniversaria reducere
debet, ut declaravit Sacra Congreg. super
eod. cap. 4. §. nes haberet locum.

Limitatur † tamen dicta conclusio in
37 legato facto de summa certa & testatore 41

relicto pro certis Missis celebrandis, ut
non procedat, si relicta pecunia, aut redditus
annui legati non sufficiunt pro omnibus
Missis celebrandis, licet appareat de
expressa mente testatoris, qui certum Missarum
numerum in perpetuum celebrandarum reliquit, numerus Missarum juxta
vires legati est moderandus ex dispositio-
ne dict. cap. 4. sess. 25. & ita super eod. c.
fuit à Sacra Congreg. declaratum, ut in
decis. sub tit. Mediolanen ubi enim Missarum
reductio fieri oportet, eorum semper
defunctorum commemoratione fieri
debet, qui pro suarum animarum salute
legata ea ad pios usus reliquerunt, ut per
Concil. Trid. eod. c. 4. in fin. Et commemo-
rationi † faciendæ juxta decretum dicti cap. 4. satisfit per intentionem applica-
tionis Missarum, & per preces in secundo
momento, & per collectas faciendas in
Missis, ut declaravit Sacra Congreg. super
prædicto cap. 4: in decis. sub tit. Mediol.
qua incipit commemorationi facienda.

Missarum autem † reductiones indebi-
39 tè obtinentes animas præcipue defunctorum
debitis suffragiis fraudant, & furtum
committunt, ac ad restitutionem tenentur,

ut inquit Graff. decis. aur. par. 1. lib 2.
cap. 45. num. 19. & non dimittitur pecca-
tum, nisi restituatur ablatum, cap. pecca-
tum, de reg. jur. in 6.

Restitutio † hoc casu quando indebi-
tè numerus Missarum fuit reductus du-
pliciter considerari debet, primum, ut Mis-
sa reductæ non celebratæ celebrentur, se-
condum, quod Ecclesia restituatur, ut Missa
ad minorem numerum reductæ ad prior-
rem numerum juxta mentem, & dispo-
sitionem testatorum redigantur.

Restitutio † enim est in pristinum sta-
tum repositio, l. quod si minor, §. restitutio,
ff. de minor. & Bar. in l. interdum, num. 3.
ff. de cond. indeb. In quo Praefules invigi-
lare debent, non solum, ne in futurum re-
ductiones indebitè fiant, sed, ut, quæ con-
tra mentem testatorum, aut consuetudi-
nem approbatam auctoritate ordinaria fa-
vore titularium beneficiorum alias reduc-
tæ fuerint, ad pristinum numerum resti-
tuantur, quia reductiones contra mentem
testatorum, & juris communis, ac Sacri
Concilii Tridentini dispositionem facta
sunt nullæ, nullius roboris, ac momenti.
Actus enim gestus † contra legem est nu-
lus, cap. in nomine Domini, in fin. de testib. vi-
rides, & ibi gloss. 10. dist. cap. qui contra
de regu. jur. in 6: Bar. in l. non dubium, nn.
2. & 3. C. de leg. & Felym. in d. cap. in
nomine Domini, in prin. & quod nullum
est, impedimentum præstare nequit, quo-
minus voluntas defunctorum exequatur:
non enim præstat impedimentum, quod
de jure non sortitur eff. etum, c. non præ-
stat, & ibi gloss. de reg. jur. in 6.

Tertiò, † dubitatur, si non constat de
onere beneficij circa Missarum celebra-
tionem, aut residentiam faciendam, cùm,
ut pli-

ut plurimuram scripturarum antiquarum fuerint deperdita, seu quandoque fraudulenter celatae, cui incumbat onus probandi. & hoc calu recurrentum est ad probationes summarie sumendas in visitatione, vel ex ita, ex officio, vel ad Procuratoris mensae Episcopalis instantiam, etiam parte non vocata, & constito. quod titularis, vel ejus prædecessor celebraverit, seu celebrare fecerit Missam unam, vel plures singula hebdomada per aliquot annos, super illa consuetudine celebrandi, seu celebrari faciendo tot Missas, debet Episcopus ecclesiam manuteneri in possessione, in qua existit, immo etiam, si aliquo tempore Missae non fuerint celebratae, semper est restituenda, quia Ecclesia minori equiparatur, c. 1. de integr. ref. & Jas. in l. legatum, n. 18, ff. 44 de leg. t. datur tamen Ecclesiae restitutio aduersus præscriptionem quadragenitam, ut post alios tradit Covart. qui de communi opinione restatur in 3. par. ref. s. tertius, n. 4. & beneficia non doantur sine onere, ut communis experientia docet, & cum à communiter accidentibus presumantur beneficia dotata cum onere Missarum in salutem animarum fundatorum, qualibet levis probatio transfert onus probandi in negantem servitatem debitam, quia alleganti præcessorem tamen non ex obligatione, sed ex de votione celebrasse, & celebrari fecesse, onus probandi incumbit, ex traditis per Cassad. super Reg. Cancell. decis. 3. num. 2.

Quarto, tamen dubitarur: dato, quod fructus beneficii sint adeo tenues, quod supportatis oneribus in Missis celebrandis, & paramentis manutenenendis non super sint aliqui fructus pro Rectoris sustentatione, an Missae sint reducendae: cum enim, rector sit titulatus, videtur, quod partem

fructuum ad sui sustentationem percipere debeat, qui enim servit altari, de altari vivere debet, c. cum secundum de præben. & ibi Ab. n. 2. quod est verum, sed qui fructus percipere prætendit, & beneficio servitatem impositam reducere, potius detrahere, quam servire beneficio videtur, dispositio tamen enim ad certum usum maximum piuum facta pro lege est servanda. au. b. de nupt. §. 4. spousat. col. 4 c. ultima voluntas, & ibi gloss. 13. q. 2. c. tua nobis, & ibi gl. i. ver. volunt. de test. prædicta regula, quod Episcopus legatum ad unum uolum factum in aliud mutare non possit, fallit in pluribus.

⁴⁸ Primò, enim tamen fallit dicta regula, si testator legavit pecuniam ad certum uolum piuum non ita necessarium, puta ad pingendam ecclesiam, quæ minatur ruinam, cui aliter provideri non potest, quia tunc Episcopus poterit pecuniam ad picturam faciendam non ita necessariè destinatam, in aliud prius uolum magis eidem Ecclesie, populo, ac religione necessarium commutare. l. fin. ff. de oper. pub. & Covar. cod. num. 7. in fin.

⁴⁹ Secundo, tamen fallit in legato calicis, vel alterius vasis, aut panni factio ecclesiae non indigenti speciei legatae, sed alterius rei carrentis, ut planetæ, albæ, pixidis, vel alterius paramenti, de quo aliter provideri non possit; quia tunc poterit Episcopus pecuniam in emendo calice, vel alio vase ad ecclesiam, quæ eo non indiget, destinato. ad alia eidem ecclesiae necessaria emenda applicare, ex conjecturata mente testatoris, qui legando, si de ecclesiae necessitate certioratus fuisset, verisimiliter ita disposuerit, arg. tex. in l. generaliter, §. f. C. de instit. & l. cum avus. ff. de condit. & demonstr.

Tta

Ter-

§ 10 Tertio, † fallit in legato pecuniae facto pro construendo monasterio, si pecunia a testatore relata non sufficit ad monasterium construendum, quia tunc legatum in alium pium usum per Episcopum de consentu hereditis, & executoris testamentarii potest commutari, Innoc. in cap. nos quidem, num. 1. & ibi Abb. num. 6. de test. & Roma. conf. 409.

§ 11 Quarto, † fallit in legato facto de fundando monasterio, ecclesia, vel oratorio in certo loco, vel ubi prius erat, & destruetum reperitur, restaurando, aut reædificando, si id eodem loco fundari, reædificari, aut restaurari non potest, quia tunc Episcopus cum consensu executoris testamentarii locum pro ædificatione potest commutare, Innoc. in eod. cap. nos quidem, d. n. 1. & ibi Abb. num. 13.

§ 12 Quinto, fallit, † quando relictum ad piæ causas non potest ad usum destinatum per testatorem exponi, & simpliciter concernit piam causam, & non personam, quia tunc ad alium usum piam per Episcopum de consensu hereditis converti debet, cap. nos quidem, de testam. Zibarel, in clem. 2. quest. 3. de religio. dom. Graff. decif. aur. par. 1. lib. 2. cap. 53. num. 11. vers. hac autem justa. Bar. in l. pater. S. Tusculanu ff. de leg. 3. & Abb. in d. c. nos quidem, n. 14.

§ 13 Dispensare autem possunt † Episcopi ab omnibus votis, in quibus eis facultas specialiter prohibita non reperitur gloss. in in cap. at si clerici, in ver. minor. vers. alia est magis communis, & ibi Innoc. de jud. gloss in cap. ex multa, in verb. incumbit, & ibi Abb. num. 10. de vot. & gloss. in c. nuper, in ver. non retinuit de sent. excom.

§ 14 Prohibita † est Episcopis facultas di-

spensi super quinque votis, nempe super voto perpetuæ continentiae, religionis, peregrinationis in Hierusalem, limbum Apostolorum Petri. & Pauli, & S. Jacobi in Compostella, in quibus solus Papa, vel, qui ab ipso peculiarem facultatem habeat dispensare potest, extravag. & dominici gregis, 2. de penitent. & remiss. Navar. in cap. 12. num. 75. vers. secund dicimus, tom. 3. & Graff. decif. aur. cap. 31. num. 21. par. 1. lib. 2.

† Nec super voto solemniter emissio sacrifici ordinis susceptionem potest quis dispensare, nisi solus Papa, qui in voto solemnii per professionem tacto, si gravissima aliqua necessitas immineat, dispensare potest, † & de monachio potest facere non monachum, gloss. fin. circa med. in c. cum ad monasterium. & ibi Innoc. num. 4. & Abb. num. 21. de stat. monach. Paris. conf. 68. num. 148. vol. 4. Covar. cap. 2. num. 10. & 11. de test. Navar. d. n. 75. vers. quart. dicimus, & Graff. eod. c. 31. n. 22. & 23.

Quidam enim † Remigius monachus, & sacerdos, & de sanguine regio Aragonum, deficientibus aliis ejusdem sanguinis personis, cum dispensatione Apostolica duxit uxorem, ex qua suscepit Petronillam, quæ successit in Regno nupta Raymundo Comiti, & Marchioni, ex quibus ortæ fuerunt octo generationes illius domus Aragonie, ut post Io. Andr. in reg. semel & Petr. de Anch. conf. 335. trad. Feli. in cap. si quando, n. 5; de rescrip. ubi plures citat, hanc opinionem sequentes.

† Et mortuo in prælio de anno 1578. Sebastiano Rege Portugallie, nullis reliquis legitimis descendantibus, vel agnatis ad Regni successionem vocatis, superante.

Mit Henrico Presbytero Cardinali septuagenario eius patruo, pro parte ejusdem Regni procerum fuit maximis cum præcibus Gregorius Papa XIII. requisitus, ut cum eodem Cardinali pro matrimonio contrahendo vellet dispensare, maxima enim urgebat cedula dispensationis, quoniam tamen plures prætendebant dictum Regnum ad ipsos spectare de jure. Nam Antonius à Portugallia dicti Sebastiani Regis prædefuncti ex illegitimo coitu natus frater consobrinus, favore etiam populi totius Regni fretus, Regnum ad ipsum præ ceteris spectare prætendebat. Philip.

61. tunc Hispaniar. Rex hujus nominis II. ad se spectare proponebat, Emmanuel Philibertus Sabaudiae, & Alexander Parmæ, & Placentiæ Duces, ad eorum quemlibet spectare, juribus per quemlibet ipsorum deductis, allegabant. Unde non sine maxima sanguinis effusione Regnum hujusmodi, quieti, reddere, & cui de jure deberetur judicari posse probabiliter dubitari contingebat. Quapropter Papa secretò peritos consuluit, & præcipue Bernardinum Bisciam Romanum, rum temporis primatum advacatum, cum quo maxima amicitia eram conjunctus, qui casu bene discusso, post librorum revolutionem vivit in hanc sententiam, quam Papæ aperuit, & post ipsius Papæ obitum nalihi retulit nempe, quod causa esset legitima, & ardua dispendandi, ad evitandas cædes, rapinas, & alia mala, quæ ab exercitibus, qui à Philippo Rege, & Antonio à Portugallia parabantur, poterant exoriri, dummodo ex persona ejusdem Cardinalis cedes, & alia mala, quæ exercitus militum causare solent, vetisimiliter possent evitari. Sed, quoniam Cardinalis erat in senectute, &

decrepitare constitutus, qua stante spes prolii cessare videbatur, ex hac præcipue causa non fuit matrimonialis dispensatio concessa, quam alias Papa erat concessurus, ut concedere potuisset, ex supradictis, & aliis allegatis per Felyn. in d: cap. si quando eodem num. 5. per totum. Et dictus Cardinalis, qui post obitum Sebastiani pacifice idem Regnum possedit, brevi tempore in decrepitate decepit, tamen quo vi- tafuncto, Philippus Rex, juribus exercitum conjugens, ejusdem Regni possessionem nactus fuit.

62. Demum mortuo Duce tamen Joosæ in confitu sine prole, superstitiis duobus fratribus, uno Priore Tholosæ Ordinis S. Joannis Hierosolymitani, & altero fratre presbytero Ordinis Sancti Francisci Capuccinorum, pro publica utilitate, & quiete ejusdem Ducatus, licet fratres S. Joannis Hierosolymitani, tamen tria vota substantia castitatis, paupertatis, & obedientiae expresse, & solemniter emitunt, ut in stab. ejusdem Religionis, de recept. frat. c. i. nihilo minus, ut populum ejusdem Ducatus regere, & ab incursi hereticorum, tamen in maxima quantitate vicinorum tueri, & defendere, tamen ac posteros Deo favente habere posset; fuit ad effectum matrimonij contrahendi auctoritate Apostolica secum dispensatum, licet tamen, & ipsis, matrimonio non contracto, decesserit, submersus in transitu cuiusdam fluminis, dum pro patria, & fide pugnaret: & inde præcibus ejusdem populi tamen fuit Apostolica auctoritate, eidem Fratri Ordinis S. Francisci Capuccinorum impetrata licentia ex eundi religionem, & pro Catholica Religione, & patriæ defensione exercitum ducenti, & bellandi, quod Ducis exercitus

T. t. 3. manus.

miliaus pluribus annis, ut strenuum, & prudentem. Duceat decet, exercuit, donec patria in meliorem statum redacta, ad religionem ejusdem ordinis, quam semper coluerat, ut bonum decebat Christi militem, sub priori habitu, religione, ac obedientia claustraliter cum aliis ejusdem Ordinis Fratribus vivendo, se restituit, & 63 vivit hodie. Causa † autem melioris, & majoris boni, urgente necessitate, potest Papa eximere monachum à voto, & religione, ut ita exemptus uxorem ducere, & proprium patrimonium habere possit, ut declarat Covarr. in cap. 2. num. 11. in fin. de testam & Graff. eodem cap. 31. num. 23. par. 1. lib. 2.

66 In voti dispensatione † non solum requiritur spiritualis potestas, sed etiam iusta, & necessaria causa, alias ille, cura quo dispensatur, etiam per Papam, nunquam est tutus, quoad Deum, gloss. in cap. non est voti, inver. adimplere, de vot. Franc. in cap. cum singula, §. prohibemus. de prob. in 6. Abb. in cap. extirpanda, § si verò, numer. 43. eod. tit. Felyn. in cap. 2. numer. 19. & 20. de spons. & Graff. dicto cap. 31. numer. 27.

& 32. & eadem requiruntur in juramento, † quia inter vinculum voti, & juramenti nulla datur differentia, ut post Ricard. in 4. dist. 3. qu. 5. art. 2. tenet Felyn. eod. n. 19. in fin.

68 Causæ † justæ dispensandi à voto sunt plures, ut si materia voti sit illicita vel inutilis, cum vana opera non sint Deo grata. Quilibet causa reddens votum malum, si sit majoris boni impeditiva, ut in concionatore, qui vovit jejunare, & si votum servat, concionem ad populum habere non potest. Et si manifestum erit ex redditione voti, unum ex his sequi, videlicet, levitas in vovendo, imbecillitas voventis in exequendo, quod vovit, pura ad jejunandum vel peregrinandum, numerosa familia voventis, quæ absque notabili nocturno, domini absentiam tolerare non posset, necessitas & utilitas publica, ac etiam privata voventem non ligat S. Thom. 22. qu. 88. artic. 10. Sot. de just. & jur. lib. 7. qu. 4. art. 1. & fin. Navar. in c. 12. n. 76. in fin. & nu. 77. tom. 3. & Graff. eod. cap. 31. n. 34. & 35 apud quos de votorum materia fuisse videri potest.

D E D E C I M I S.

Cap. XII.

S V M M A R I V M.

- 1 Decima quid sit.
- 2 Decima quo jure debeantur.
- 3 Testimenti veteris præcepta quedam iudicialia, quedam moralia, & quedam ceremonialia.
- 4 Lege Evangelica lata, præcepta iudicia-
lia, & ceremonialia cessarunt.
- 5 Moralia præcepta veteris legi vim ha-
bent, & perpetuò habebunt.
- 6 Decima an de jure divino, vel positivo de-
beantur.
- 7 Consuetudo contra jus naturale, vel divi-
num non prescribitur.
- 8 Ecclesia, quando prædia cooperit habere.
Constan-